

dopis mladým

V DIECÉZNÍM ROCE POVOLÁNÍ

DUBEN

Milí mladí přátelé,

vzít vážně povolání, jehož zárodek nám Pán dal už při křtu, aby nás pozval k dokonalosti a svatosti života podle svého příkladu, to někdy vyžaduje radikální změnu života. Pro člověka je přirozené, že se jí bojí. Musí se změnit. Najednou má opouštět svoje zvyky a zájmy, někdy dokonce i přátele.

Právě od mladých lidí se tomu však mohou ostatní učit. Denně se přesvědčuji, že Vaše odvaha, odhodlání a schopnost nespokojit se s povrchností, kompromisem či hledáním „polopravd“ je tím, o co se máme snažit všichni bez ohledu na věk. Pramen této odvahy je všem společný – Kristus, zdroj a cíl každého povolání.

Svatý Pavel přirovnává tuto cestu za Kristem k závodu: „Nevíte, že při běhu na závodě sice všichni závodníci běží, ale cenu že získá jenom jeden? Běžte tak, abyste jí dosáhli!“ (1 Kor 9,24). Nabádá nás, abychom se nikdy nevzdávali.

Ten, koho čeká důležitý závod, mu vše ostatní podřizuje a rád se vzdává všeho, co by ho rozptylovalo, zpomalovalo či jakkoliv odvádělo z vytýčené trasy. Máme za sebou postní dobu, kterou jsme prožívali právě jako přípravu na blížící se závod – ve větším soustředění na odříkání, modlitbu a skutky lásky. O Velikonocích, které slavíme v tomto měsíci, nám Kristus sám na sobě ukazuje, že do závodu, v jehož cíli je Bůh, se vyplatí dát všechnu energii. Vlastní život. Kdo dá vlastní život, dostane v cíli život věčný. Kdo do závodu vlastní život z opatrnosti nevloží, nepoběží naplno a jen těžko může zvítězit.

Vás všechny, kdo čtete tento dopis, zahrnuji do svých modliteb, abyste v sobě našli odvahu odstartovat, vytrvali na trati se srdcem i zrakem upřeným na Krista a zvítězili. K tomu Vám na prahu Velikonoc ze srdce žehnám.

Váš biskup Jan

